

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Kleine Alk. Dinsdag 22 Nov. j.l. vond ik dit vogeltje in den tuin; het kon niet vliegen. Daar het zwemvliezen had heb ik hem in den vijver gedaan, waar bleek dat hij onder water nog beter zwom dan boven op. Bij het onder water zwemmen sloeg hij de vleugels uit, net alsof hij vloog. Gisteren was hij dood. Een prachtig vogeltje, alleen zwart en grijs en wit, maar hoe mooi zijn die witte punten aan de overigens zwarte kleine slagpennen.

Wassenaar.

G. S. KOOPS.

Pestvogels. Er zijn weer pestvogels in het land. De volgende berichten zijn bij ons ingekomen:

6. Nov. Eén vogel gezien door den heer Van Nederhasselt in Aerdenhout.

8 Nov. Twee vogels gezien door den heer C. Vermey te Amersfoort.

14, 15 en 16 Nov. Eenige vogels in den tuin. Ze aten rozebottels en meidoornvruchten en waren tot vlak bij te naderen. Gezien door den heer P. W. B. Hazeloop, Herv. pastorie te Hoorn, Terschelling.

De Kwak in Zuid Holland. Daar ik weet, dat U zich hiervoor zult interesseeren, meld ik U hierbij, dat ik in de zomervacantie, nu drie jaar geleden, in Warmond een zeer zeldzame vogel, namelijk de Kwak, gezien heb. Eerst wilde ik er U niet over schrijven, omdat ik niet zeker wist, dat ik hem gezien had. Maar ik heb alle mogelijke boeken daarvoor doorzocht en ben toen tot de conclusie gekomen, dat het wel degelijk zoo moest zijn. Toen heb ik mijne leerares in Natuurlijke Historie, Dr. C. R. Bakker aan het Gymnasium te Leiden, verzocht, mij de tentoongestelde vogels in het Museum voor Natuurlijke Historie te Leiden, te laten zien. En onmiddellijk herkende ik het daar tentoongestelde exemplaar van de Kwak als het dier, dat ik in Warmond zag. Ik roeide daar namelijk langs een moeras-eiland waar men niet loopen kan, met hoog riet begroeid. Toen ik opkeek, geheel onwillekeurig, want ik hoorde het dier volstrekt niet, vloog het op eenigen afstand langs mij heen, om na drie of vier seconden weer in het riet neer te dalen. Maar omdat ik bijna alle daar voorkomende watervogels ken, nam ik hem heel goed op en kan nu nog steeds nauwkeurig de beschrijving geven, zooals hij daar vloog.

Oegstgeest, 20 Nov. '32.

W. F. K. VERSTEEG.

Inderdaad, jaar op jaar spoken die kwakken nog in Zuid-Holland rond, waar ze eens in groot aantal broedden. Nu eens is het een jong, dan weer een oude vogel. Zou er misschien toch nog een enkel paartje broeden? Het beste is misschien, om er toch maar niet naar te zoeken en tevreden te zijn met die enkele verrassende verschijningen.

T.

Zwarte Specht. De zwarte specht broedde weer op dezelfde plaats als verleden jaar. Zijn jongen werden nog al gemolesteerd, maar doordat ze telkens in goede handen kwamen hopen we dat het nog goed met ze is afgelopen.

Amersfoort, 23 Nov. '32.

A. JOMAN.

Natuurleven. Boven het Sallandsche landschap zweeft de Buizerd in groote kringen tegen den azuurblauwen achtergrond. De gelijkenis met zijn grooten broer „de Adelaar” boven de bosschen van Noord-Europa is op verre afstand treffend. Een donzige witte stapelwolk doet den vliegacrobaat nog sterker uitkomen.

Roerloos staan de bosschen in de herfsttinten van den stillen Octobermorgen. Een torenvalk op de muizenjacht staat reeds geruimen tijd boven het weiland met trillende wickslag en schiet plotseling ter zijde, zijn spiedend oog zoekt tevergeefs naar prooi.

In de golvende vlieglijn bespeur ik een houtsnip en eenige schrikaanbrengende patrijzen getuigen van de erge slachting, die onder deze vogelsoort weer is aangericht.

De fauna van het Sallandsche landschap is nog soortenrijk, maar voor hoe lang nog? Voor het dierenleven is het dringend noodig, dat reservaten worden aangelegd, vele bunders heide, stuifzand, beemd en bosch en moeras, waar geen jagers, geen jachttopzichters, geen schietgeweer wordt toegelaten. Waar de fauna en de flora zich zelf kan zijn en menschen slechts ingrijpen om den waterstand te regelen.

Reeds lang had dit kunnen en moeten gebeuren. Wie neemt het initiatief? De vereeniging voor 't behoud van natuurmonumenten, noch het Geldersche of andere landschapsvereenigingen met hetzelfde doel gaan in dit opzicht ver genoeg. Selma Lagerlöf laat dien wensch reeds uitspreken door de trekvogels die in October Zweden verlaten voor hun reis naar het Zuiden.

In Nederland kunnen wij de groote zoogdieren, de herten en wilde zwijnen geen woonplaats aanbieden, deze vinden in ons land geen levensvoorwaarden. Daarvoor is ook de Veluwe wegens